

Ulrich Hermanus Huber de Ritmeester

Ulrich Hermanus Huber (Ned. Patr. VIIIa blz: 320) geb. te Makkum op 19 september 1774, was militair van beroep. Hij was Opperwachtmeeester bij het Regiment Bataafsche Hussaren tot 1795, 1^e Luitenant bij de Bataafsche Hussaren in Hollandse dienst tot 1806. Na de bezetting van Holland door Napoleon koos hij voor de Franse dienst. Hij klom op tot Ritmeester en in die hoedanigheid nam hij deel aan de Russische veldtocht die duurde van juni 1812 tot 12 december 1812.

Janine Otto

Aan deze veldtocht namen 15.000 Nederlandse militairen deel, van wie er slechts 500 terugkeerden. Daarnaast maakten grote groepen Duitsers, Zwitsers, Belgen, Oostenrijkers en Portugezen deel uit van het leger en waren de Franse soldaten zelfs in de minderheid.

De reden van de veldtocht is vrij lastig te vinden. Napoleon had vrede met Rusland gesloten maar zijn annexatie van het groothertogdom Oldenburg vertroebelde de verhouding met de Russische Tsaar Alexander. Het groothertogdom behoorde namelijk toe aan een familielid van de Tsaar, en was de enige handelshaven voor Engeland met Europa. Napoleon had langs de kust vanaf Holland tot Zuid-Spanje de handel met Engeland onmogelijk gemaakt. Het gevolg van deze bezetting was dat Frankrijk en Rusland zich voorbereiden op de oorlog.

In juni 1812 trekt Napoleon met een leger van 500.000 man richting Rusland. Nog voor er een schot is gelost komt het leger in de problemen door de gebrekkige voedselvoorziening. De soldaten slaan aan het plunderen in de

dorpen maar de voedsel- en watervoorziening wordt alleen maar slechter. De eerste veertien dagen verdwijnen er 135.000 man door ziekten en desertie.

Bij aankomst in de grote vestingstad Wilna treffen de soldaten een verlaten stad aan en staan de voorraadschuren in brand.

Deze tactiek van terugtrekken en alles vernietigen wat de vijand zou kunnen helpen, werd door de Russen toegepast. Het werd de tactiek van de verschroeide aarde genoemd.

Op 13 augustus is het leger op weg naar Smolensk en stuit het daar op verzet van de Russen.

Als Napoleon de volgende ochtend de strijd wilt voortzetten zijn de Russen echter vertrokken en is de stad Smolensk een brandende fakkel.

Napoleon, gebrand op het behalen van een groots succes, besluit Moskou in te nemen. De weg van Smolensk naar Moskou is goed begaanbaar en het leger van Napoleon komt dan al begin september snel in de buurt van Moskou. 70 km voor de poorten van Moskou bij Schewardino ontwikkelt zich echter de bloedige slag om Borodino. Het Russische leger onder Koetozow houdt behoorlijk stand maar uiteindelijk wordt de strijd ternauwernood

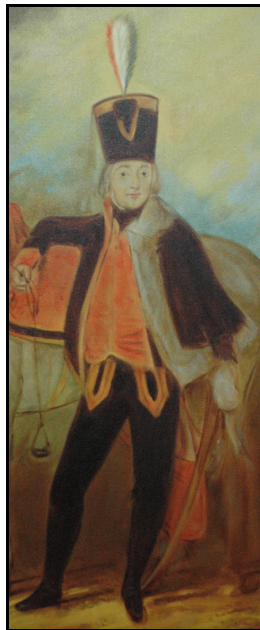
door het leger van Napoleon gewonnen. Deze overwinning was tevens de laatste die Napoleon in Rusland heeft behaald. Napoleon trekt Moskou binnen maar moet de stad half oktober verlaten wegens de door de Tsaar afgewezen vredesaanbiedingen en de brand van Moskou.

Ulrich Hermanus Huber is in de strijd bij Schewardino op 5 september ernstig gewond geraakt wordt op gewondentransport meegenomen op de terugtocht.

De gruwelijke terugtocht begint op 19 oktober 1812, net nadat de winter was ingezet.

Van de 500.000 man waren er nog 100.000 man

over. De Cavalerie - de ogen en oren van het leger - bestond nauwelijks meer. Kanonnen had Napoleon genoeg over, maar paarden om ze te trekken waren er te weinig. De paarden werden ingezet voor het trekken van de oorlogsbuit. Een oorlogsbuit die bestond uit de schatten van Moskou: Bont, goud, zilver, schilderijen, complete bibliotheken enz. Door deze last konden ze niet snel genoeg opschieten en werden ze ingehaald door de koude en liepen de karren vast in de modder. Ook het nemen van dezelfde route terug was desastreus, want er stond geen dorp meer overeind. Voedsel was nergens te vinden. De rantsoenen, meegenomen uit Moskou, waren na een week opgebruikt. De eerste sneeuw viel op 5 november en half november

Ritmeester

Ulrich Herman Huber.

vroor het al 14 graden. Niemand reed meer paard, allen gingen te voet, ook de officieren.

Bij aankomst in Smolensk waren er nog 40.000 manschappen over.

Tienduizenden waren gestorven door hongersnood, uitputting, vrieskou en de aanvallen van de Kozakken maakten het onmogelijk om de winter met de manschappen in Smolensk te blijven.

Op 25 november staat het restleger bij de Berezina, de rivier die nog niet is dichtgevroren. Hollandse pontonniers proberen zo snel mogelijk een brug te slaan en een ieder probeert zo snel mogelijk de rivier

over te steken, desnoods zwemmend hetgeen nog eens duizenden levens kost door het ijskoude water.

Ter hoogte van de stad Minsk, waar temperaturen van min 28 graden worden gemeten, verlaat Napoleon op 5 december het leger en keert hij met enkele getrouwen terug naar Frankrijk. Het leger trekt verder, een spoor van doden achterlatend, onder wie Ulrich Hermanus Huber die op 6 december te Wilna overlijdt tengevolge van zijn verwondingen. Op 8 december komt de rest samen met soldaten van de noordflank, tezamen 50.000 overlevenden.

Een dag later worden ze overvallen door de Kozakken en brandde er een hevige strijd los.

Op 18 december eindigt de rampen-

tocht naar Rusland met de aankomst in hun thuisland van een paar duizend man die de verschrikkingen overleefd hebben.

De keizer had het avontuur ongeschonden doorstaan evenals 2000 officieren. Zij vormden het kader van het nieuwe leger dat Napoleon half januari 1813 alweer op de been bracht.

Op 16 januari 1813 krijgt Johannes Lambertus Huber (Ned. Patr. VIIa blz 318) bericht te Dronrijp, waar hij vrederechter is, dat zijn oudste zoon Ulrich Hermanus Huber, kapitein bij het 11^e regiment Keizerlijke Huzaren van zijn op 5 september 1812 bekomen wonden op 6 december 1812 is bezweken te Wilna in de leeftijd van 38 jaar, nalatende een weduwe met drie kinderen woonachtig in Arras.

bronnen:

Sesam Atlas bij de wereldgeschiedenis.

Jhr J.W. Sypensteijn, Geschiedenis v.h.

Regiment Hollandsche Hussaren.

Internetgegevens door Wim Poerink

bertsgeschiedenisite russische_veldtocht.